

Księga Liczb

Rozdział 15

1. I JAHWE powiedział do Mojżesza: 2. Przemów do synów Izraela i powiedz im: Gdy przyjdziecie do ziemi waszego mieszkania, którą wam daję; 3. I będziecie chcieli złożyć JAHWE ofiarę spalaną na całopalenie, ofiarę bądź poślubioną, bądź dobrowolną lub też w wasze uroczyste święta, aby złożyć JAHWE miłą woń z wołów albo z owiec; 4. To niech składający JAHWE ofiarę złożą na ofiarę pokarmową dziesiątą część efy mąki pszennej zmieszanej z czwartą częścią hinu oliwy. 5. A czwartą część hinu wina na ofiarę z płynów przygotujesz przy całopaleniu lub innej ofierze na każde jagnię. 6. Przy baranie zaś złożysz na ofiarę pokarmową dwie dziesiąte efy mąki pszennej zmieszanej z trzecią częścią hinu oliwy. 7. A na ofiarę z płynów złożysz jedną trzecią hinu wina jako miłą woń dla JAHWE. 8. Gdy zaś będziesz składał cielca na ofiarę całopalną lub na ofiarę wypełnienia ślubu albo na ofiarę pojednawczą dla PANA; 9. Wtedy wraz z cielcem złożysz na ofiarę pokarmową trzy dziesiąte efy mąki pszennej zmieszanej z połową hinu oliwy. 10. Na ofiarę pokarmową złożysz też połowę hinu wina, na ofiarę spalaną *jako* miłą woń dla JAHWE. 11. Tak należy postąpić przy każdym wole, przy każdym baranie, jagnięciu lub kozłeciu. 12. Według liczby, którą składacie, tak uczynicie z każdą ich sztuką według ich liczby. 13. Każdy rodowity mieszkaniec postąpi w ten sposób, gdy będzie składał ofiarę spalaną jako miłą woń dla JAHWE. 14. A jeśli obcy gości u was lub mieszka z wami od pokoleń i będzie chciał złożyć ofiarę spalaną jako miłą woń dla JAHWE, uczyni to tak, jak wy czynicie. 15. Będzie jedna ustawa dla was i dla przybysza, który mieszka *wśród was*; będzie to ustawa wieczysta przez wszystkie wasze pokolenia. Przybysz będzie przed JAHWE tak jak wy. 16. Będzie jedno prawo i jeden sąd dla was i przybysza, który mieszka wśród was. 17. I JAHWE powiedział do Mojżesza: 18. Przemów do synów Izraela i powiedz im: Gdy wejdziecie do ziemi, do której was wprowadzę; 19. A będziecie jeść chleb tej ziemi, to złożycie JAHWE ofiarę wzniesienia. 20. Złożycie jako ofiarę wzniesienia placek z pierwocin waszych ciast; złożycie go tak jak ofiarę wzniesienia z klepiska. 21. Będziecie składać JAHWE ofiarę wzniesienia z pierwocin waszych ciast przez wszystkie wasze pokolenia. 22. A gdybyście zbłądzili i nie wypełnili wszystkich tych przykazań, które JAHWE nadał przez Mojżesza; 23. Tego wszystkiego, co JAHWE wam rozkazał przez Mojżesza, od tego dnia, w którym JAHWE to nakazał, i potem przez wszystkie wasze pokolenia; 24. Jeśli popełniono ten błąd nieświadomie przez zgromadzenia, to całe zgromadzeniełoży jednego młodego cielca na całopalenie, na miłą woń dla JAHWE, wraz z jego ofiarą pokarmową i ofiarą z płynów według zwyczaju, oraz jednego kozła ze stada na ofiarę za grzech. 25. I kapłan dokona przebłagania za całe zgromadzenie synów Izraela, i będzie im przebaczone, gdyż stało się *to* nieświadomie. A oni przyniosą JAHWE swoją ofiarę na ofiarę spalaną i swoją ofiarę za grzech przed JAHWE za swój błąd. 26. I będzie przebaczone całemu zgromadzeniu synów Izraela i przybyszowi, który mieszka pośród nich, ponieważ cały lud popełnił to nieświadomie. 27. A jeśli tylko

jedna osoba zgrzeszy nieświadomie, wtedy przyniesie roczną kozę na ofiarę za grzech; **28.** I kapłan dokona prześlągania za człowieka, który zbłądził, grzesząc wobec JAHWE nieświadomie; dokona za niego prześlągania i będzie mu przebaczone. **29.** Będzie jedno prawo dla tego, który grzeszy nieświadomie, zarówno dla rodowitego mieszkańca wśród synów Izraela, jak i dla przybysza, który mieszka pośród nich. **30.** Lecz człowiek, który beczelnie zgrzeszy świadomie, zarówno rodowity mieszkaniiec, jak i przybysz, znieważa PANA; człowiek ten zostanie wykluczony spośród swego ludu. **31.** Wzgardził bowiem słowem JAHWE i złamał jego przykazanie; taki człowiek musi zostać wykluczony; na nim *cięży* jego nieprawość. **32.** A gdy synowie Izraela byli na pustyni, spotkali człowieka zbierającego drwa w dzień szabatu. **33.** I ci, którzy go spotkali zbierającego drwa, przyprowadzili go do Mojżesza i Aarona, i do całego zgromadzenia. **34.** I osadzili go pod strażą, bo jeszcze im nie oznajmiono, jak należy z takim postąpić. **35.** Wtedy JAHWE powiedział do Mojżesza: Ten człowiek musi ponieść śmierć; niech całe zgromadzenie go ukamieniuje poza obozem. **36.** Całe zgromadzenie wyprowadziło go poza obóz i ukamienowało, i umarł, jak JAHWE rozkazał Mojżeszowi. **37.** I JAHWE powiedział do Mojżesza: **38.** Przemów do synów Izraela i powiedz im, aby robili sobie frędzle na skrajach swoich szat przez wszystkie pokolenia, a do frędzli niech przyprawią sznurek z błękitnej *tkaniny*. **39.** I będziecie mieć te frędzle, żebyście na nie spoglądali i przypominali sobie wszystkie przykazania JAHWE, aby je wypełnić, a nie podążali za własnym sercem i własnymi oczami, za którymi idąc, cudzołożylibyście; **40.** Abyście pamiętali i wypełniali wszystkie moje przykazania, i byli święci dla waszego Boga. **41.** Ja *jestem* JAHWE, wasz Bóg, który was wyprowadził z ziemi Egiptu, aby być waszym Bogiem. Ja *jestem* JAHWE, wasz Bóg.